

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 10C/364/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5715212260
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Gazdačková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2016:5715212260.3

Rozhodnutie

Okresný súd Martin samosudkyňou JUDr. Máriou Gazdačkovou v právnej veci žalobcu TELERVIS PLUS a.s., so sídlom v Bratislave, Staré Grunty 7, IČO: 35 717 769, právne zastúpeného JUDr. Vratislavom Šteffekom, advokátom so sídlom v Bratislave, Nám. Martina Benku 6, proti žalovaným v rade 1/ B. O., X.. XX. XX. XXXX, L. F. J. B., P. XXX/XX a v rade 2/ B. O., X.. XX. XX. XXXX, L. F. J. B., P. XXX/XX v konaní o zaplatenie 1 085,10 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaní v rade 1/ a 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 383,50 € spolu s 5,15 % úrokom z omeškania ročne od 07. 09. 2014 do zaplatenia, všetko v pravidelných mesačných splátkach po 50 €, zročných vždy ku poslednému dňu kalendárneho mesiaca, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku s tým, že nezaplatením zročnej splátky sa stane zročný celý dlh.

II. Konanie o návrhu žalobcu na zaplatenie sumy 70 € sa zamietá.

III. Vo zvyšku uplatneného nároku sa žaloba zamietá.

IV. Žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou na tunajšom súde dňa 27.08.2015 sa žalobca proti žalovaným domáhal zaplatenia sumy 1 085,10 € spolu s 5,15 % úrokom z omeškania ročne za obdobie od 07.09.2014 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalovaných v rade 1/ a 2/ žiadal zaviazať spoločne a nerozdielne.

2. Žalobu žalobca odôvodnil tou skutočnosťou, že 26.03.2014 uzavrel so žalovanými ako dlžníkom a spoludlžníkom zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 320140600 na sumu 800,00 € za celkový úrok 20 % z poskytnutej istiny, čiže 160,00 € a tiež za servisný poplatok v sume 18 € z poskytnutej istiny, čiže 144 €. Žalovaní v rade 1/ a 2/ sa teda zaviazali zaplatiť žalobcovi celkovú sumu 1 104 € v trinástich mesačných splátkach, z toho prvé štyri boli dohodnuté vo výške 4 € a v ďalších desiatich splátkach vo výške 68,25 €, pričom z týchto splátok 73,26 % tvorila istina 13,55 % úrok a v rozsahu 13,19 € bol započítaný servisný poplatok. Prvá splátka bola splatná 10. deň po uzavretí zmluvy a každá ďalšia až do úplného zaplatenia bola splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky, pričom po uplynutí troch mesiacov od omeškania zo zaplatením splátky veriteľ oprávnený žiadať vrátenie svojej dlžnej sumy spolu s úrokmi. Žalovaný však ku dňu spísania žaloby zaplatil len 18,90 €, pričom posledná uhradená suma vo výške 9,90 € bola uhradená 13.04.2015. Žalobca preto žalovanému oznámil stratu výhody splátok v predžalobnej upomienke, žalovaných upozornil na možnosť žiadať predčasné splatenie úveru a následne oznámením o zosplatnení záväzku oznámil žalovaným, že celý dlh sa stal splatný k 06.09.2014. Po zosplatnení záväzku žalobca eviduje úhrady v sume 10,90 €, takže dlžná suma predstavuje sumu 1 085,10 €. Na viac žalobca uviedol, že Okresný súd Martin rozsudkom sp. zn. 1T/23/2015 zo dňa 17.06.2015 uznal oboch žalovaných za vinných zo spáchania pokračovacieho prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona, pričom poškodený, čiže žalobca bol

odkázaný v zmysle § 288 ods. 1 Trestného poriadku s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

3. Žalovaní sa k žalobe vyjadrili prvýkrát na pojednávaní, kde potvrdili, že uzavreli úverovú zmluvu so žalobcom a pre nesplácanie tohto úveru, resp. pre omyl, do ktorého žalobcu uviedli pri uzatváraní úverovej zmluvy, boli aj právoplatne odsúdení rozsudkom Okresného súdu Martin. Uviedli však, že podľa ich názoru zaplatili na úver ďaleko vyššiu sumu než konštatoval žalobca v žalobe a predložili na dôkaz tejto skutočnosti splátkový kalendár, ktorý im bol vystavený žalobcom pri uzatváraní zmluvy, do ktorého sa zapisovali splátky, ktoré na platbu úveru vykonali. Dňa 11.04.2016 zaplatili sumu 40 € a preto žalobca zobral ohľadne tejto istiny svoju žalobu späť. Následne žalovaní žalobcovi zaplatili ďalšiu sumu a to 30 € dňa 18.05.2016, čiže žalobca ďalším svojím podaním z 26.05.2016 zobral žalobu späť o sumu 70 € a nakoniec v záujme právnej istoty podaním z 30.05.2016 súdu oznámil, že požaduje priznať istinu v sume 1 015,80 € spolu s 5,15 % úrokom z omeškania ročne z tejto sumy od 07.09.2014 do zaplatenia a náhradu trov konania.

4. Vzhľadom na čiastočné späťvzatie žaloby po podaní žaloby na súd žalobcom v rozsahu sumy 70 €, súd vo výrokovej časti tohto rozsudku konanie o nároku na zaplatenie sumy 70 € zastavil. Podľa § 96 ods. 1 tretia veta Občianskeho súdneho poriadku.

5. O zvyšku uplatneného nároku potom súd rozhodoval na základe dokazovania, ktoré okrem výsluchu žalovaných vykonal aj čítaním listín žalobcom pripojených do súdneho spisu a čítaním podstatného obsahu trestného spisu Okresného súdu Martin sp. zn. 1T/23/2015.

6. Takto vykonaním dokazovaním súd zistil, že žalobca so žalovanými ako dlžníkmi skutočne uzavrel zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 320140600 dňa 26.03.2014, ktorou žalovaným poskytol spotrebiteľský úver vo výške 800 € za úrok 160 €, servisný poplatok vo výške 144 €, teda úrok predstavoval 20 % poskytnutej istiny a servisný poplatok 18 % istiny, RPMN činila 67,70 %. Úver bol vyplatený v hotovosti, čo dlžníci pri podpise zmluvy potvrdili svojimi podpismi. Pokiaľ ide o splácanie úveru, bolo dohodnuté, že sa bude splácať v trinástich splátkach, z toho prvé tri po 4 €, pričom prvú musia žalovaní zaplatiť 10 dní po uzavretí zmluvy a každá ďalšia splátka až do úplného zaplatenia je splatná 30 deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Ďalších desať mesačných splátok bolo dohodnutých vo výške 109,20 €, z čoho istina predstavovala 73,26 %, úrok 13,55 € a servisný poplatok 13,19 %, priemerná RPMN ku dňu podpisu zmluvy predstavovala 46,30 %. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli aj obchodné podmienky žalobcu, ktoré uvádzali, že termín poslednej splátky úveru, teda konečnej splatnosti úveru, je 370. deň po uzatvorení zmluvy a aj ďalšie zmluvné podmienky. Pokiaľ šlo o splácanie úveru, resp. spôsob vykonávania splátok, zmluva nemala iné ustanovenia než ustanovenie v článku 8 obchodných podmienok, podľa ktorého veriteľ povedie u dlžníka záznamy o platbách v splátkovom kalendári a dlžník sa zaväzuje vždy pri platbe alebo po vyžiadaní splátkový kalendár veriteľovi, zástupcovi alebo zamestnancovi veriteľa predložiť k nahliadnutiu, ďalej sa zaväzuje uchovať tento záznam o úhradách po celú dobu trvania záväzku a neuskutočňovať do toho záznamu žiadne zmeny, doplnky, inak sa vystavuje postihu v zmysle platných právnych predpisov. Dlžníci zobrali na vedomie, že veriteľ, jeho zástupca alebo zamestnanec veriteľa má právo žiadať pri kontrole platobnej morálky predloženie preukazu totožnosti, prípadne iné dokumenty súvisiace s poskytnutím úveru. Táto zmluva o spotrebiteľskom úvere teda priamo rákala, bez toho, aby poskytla dlžníkom možnosť zvoliť si spôsob vykonávania splátok (či už v hotovosti, bezhotovostne priamo na účet veriteľa prípadne poštou,) so spôsobom, akým budú splátky vykonávať - v hotovosti.

7. Ako potom súd zistil z pripojeného spisu Okresného súdu Martin sp. zn. 1T/23/2015, v tomto spise bola pripojená aj ďalšia zmluva, ktorá bola uzavretá súbežne a v rovnaký deň ako zmluva úverová a nepochybne sa k nej viazala. Bola to zmluva o poskytovaní domáceho servisu, ktorou žalobca sa zaväzoval poskytovať žalovaným v súvislosti s poskytnutím úveru ďalšie služby.

8. Podľa článku I tejto zmluvy o poskytovaní domáceho servisu predmetom zmluvy bola úprava vzájomných práv a povinností zmluvných strán pri využívaní domáceho servisu klientom, ktorým bolo poskytované konzultačných a nadštandardných služieb, ktoré spočívajú v starostlivosti o klienta pri poskytnutí úveru na základe zmluvy o úvere č. 320140600 zo dňa 26.03.2014 uzatvorenej medzi poskytovateľom ako veriteľom a klientom ako dlžníkom. Je to najmä služba spočívajúca v preberaní

a zaúčtování peňažnej hotovosti určenej na úhradu splátky úveru, vedenie a kontrola splátkového kalendára, upozornenie na termín splátky a na prípadné následky nesplácania.

9. Podľa článku II sa poskytovateľ čiže žalobca zaväzoval klientom, čiže žalovaným, poskytovať domáci servis v mieste trvalého bydliska klienta resp. na mieste určenom po vzájomnej dohode zmluvných strán. Klienti, čiže žalovaní sa zaviazali využívať domáci servis a zaplatiť poskytovateľovi odmenu v celkom výške 327,60 € a to v pravidelných troch mesačných splátkach vo výške 109,20 €. Splátky, odmeny sú splatné pri preberaní splátok úveru v zmysle zmluvy o úvere. Poskytovateľ je oprávnený žiadať od klienta uhradenie celej nezaplátenej odmeny po uplynutí troch mesiacov od omeškania zo zaplatením jednotlivých splátok, ak sa zmluvné strany nedohodnú inak. Táto zmluva obsahovala aj rozhodcovskú doložku na pretlačenej tlačive a ďalšie údaje. Ako súd zistil, úver bol zabezpečený aj dohodou o zrážkach zo mzdy. Tieto listiny boli pripojené do spomínaného trestného spisu.

10. Ako potom súd zistil zo splátkového kalendára, ktorý sa viazal k uzavretej zmluve, tak v tomto splátkovom kalendári boli vedené údaje jednak o splácaní odmeny veriteľovi za domáci servis a jednak o splácaní úveru. Ako potom súd zistil, 26.03.2014 žalovaní zaplatili žalobcovi na zaplatenie služieb domáceho servisu 109,50 € a toho istého dňa zaplatili 4 € titulom prvej splátky. 12.04.2014 potom zaplatili ďalšiu odmenu za domáci servis vo výške 109,00 € a splátku úveru vo výške 4 €, 11.03.2015 zaplatili za domáci servis 59 € a toho istého dňa splátku úveru 1 €, 13.04.2015 zaplatili poslednú sumu za domáci servis 50,10 €, čím zaplatili celú dohodnutú odmenu a toho istého dňa 13.04.2015 zaplatili 9,90 € titulom ďalšej splátky úveru. Po tomto dni už záznamy robené v splátkovom kalendári neboli.

11. Majúc preukázané tieto skutočnosti súd dospel k presvedčeniu, že žaloba nie je dôvodná v celkom rozsahu.

12. Z vykonaného dokazovania súd dospel k presvedčeniu, že žalobca so žalovanými v rade 1/ a 2/ uzavrel síce platnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle vtedy platného zákona o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách č. 129/2010 Z. z., ktorá však je v dôsledku porušenia niektorých povinností žalobcom v zmysle § 11 ods. 1 bezúročná a bez poplatkov, resp. poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov.

13. Podľa § 11 ods. 1 písm. b/ zák. č. 129/2010 Z. z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/.

14. Podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z. z., Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

15. Podľa presvedčenia súdu, vzhľadom na formuláciu zročnosti jednotlivých splátok, kde prvá splátka bola zročná 10. deň po uzavretí zmluvy a každá ďalšia splátka až do úplného zaplatenia 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky, veriteľ dostatočne zrozumiteľným spôsobom pre bežného spotrebiteľa nevyjadril zročnosť druhej až trinástej splátky, a to vzhľadom na skutočnosť, že termíny zročnosti jednotlivých splátok sa v jednotlivých mesiacoch pohybovali v závislosti od počtu dní toho, ktorého kalendárneho mesiaca.

16. Podľa presvedčenia súdu veriteľovi nič nebránilo stanoviť zročnosť splátok uvedením presného dňa toho, ktorého kalendárneho mesiaca a to tak, aby sa termíny zročnosti, resp. deň ku ktorému bola splátka zročná v tom, ktorom kalendárnom mesiaci, nepohyboval, nelíšil dátumom a pod.. Táto nezrozumiteľnosť podľa presvedčenia súdu spôsobuje neplatnosť ustanovenia o zročnosti jednotlivých splátok v zmluve v zmysle § 37 ods. 1 Obč. zák., podľa ktorého právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný. Neplatné dojednanie termínu zročnosti jednotlivých splátok spôsobuje podľa presvedčenia súdu následok, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Ak teda žalovaní v rade 1/ a 2/ si požičali 800 €, na úhradu mali by vrátiť žalobcovi len túto sumu. Ak na úhradu úveru celkovo zaplatili v priebehu konania ku dňu vyhlásenia rozsudku spolu sumu 88,90 €, ako vyplynulo z vyššie konštatovaných skutočností, mali by žalobcovi zaplatiť len sumu 711,10 €.

17. Súd však dospel k presvedčeniu, že absolútne neplatnou je zmluva o domácom servise, ktorú žalobca pri uzavretí úverovej zmluvy so žalovanými uzavrel, a ktorej podstatný obsah súd konštatoval vyššie, a to z dôvodu, že obchádza zákon. Podľa presvedčenia súdu zmluva o domácom servise, ktorou mal žalobca poskytovať tam vymenované služby žalovaným, napriek tomu, že sa jednalo o povinnosti, ktoré veriteľ vo vzťahu k dlžníkovi má, resp. o povinnosti, ktoré v zmysle Zákona o spotrebiteľských úveroch nemôžu byť spoplatňované, bola uzatvorená v úmysle obísť ust. § 53 ods. 6 Obč. zák. vo vtedy platnom znení, podľa ktorého, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

18. Podľa § 9 ods. 10 Zákona o spotrebiteľských úveroch vo vtedy účinnom znení, veriteľovi sa zakazuje požadovať od spotrebiteľa úhradu poplatkov, náhradu nákladov alebo inú odplatu za vedenie, evidenciu alebo správu spotrebiteľského úveru alebo účtu alebo zrušenie účtu, na ktorom je vedený spotrebiteľský úver a ktorého zriadenie alebo vedenie je podmienkou poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo poskytnutia spotrebiteľského úveru za ponúkaných podmienok; to neplatí, ak ide o účet podľa § 708 až § 715 Obch. zák. alebo o osobitnú službu, ktorá nie je podmienkou úverového vzťahu a ktorej podmienkou poskytnutia je písomný súhlas spotrebiteľa.

19. Žalobca so žalovanými uzavrel zmluvu o domácom servise, podľa ktorej mal poskytovať za celkovú odplatu v sume 327,60 €, ktorá mala byť zaplatená a žalovanými aj zaplatená bola v troch splátkach, a plnenia žalobcu mali predovšetkým spočívať v preberaní a zúčtovaní peňažnej hotovosti určenej na úhradu splátky úveru, vo vedení a kontrole splátkového kalendáru, upozornení na termín splátky a na prípadné následky nesplácania. Žalovaní takúto zmluvu uzavrieť museli, pretože samotná úverová zmluva je formulovaná v článku 8 Všeobecných obchodných podmienok veriteľa spôsobom, že dlžník, čiže žalovaný môže úver splácať jedine hotovostným spôsobom, teda odovzďávaním finančnej hotovosti poverenému pracovníkovi, alebo zástupcovi žalobcu, a to na základe uzatvorenej zmluvy o domácom servise. Celá zmluva o spotrebiteľskom úvere nie je formulovaná spôsobom, na základe ktorého dlžníci si mohli vybrať hotovostný alebo bezhotovostný spôsob splácania úveru a vyhnúť sa tým uzavretiu ďalšej zmluvy o domácom servise, ktorej hlavným účelom bolo preberanie finančnej hotovosti. Avšak podľa presvedčenia súdu, snaha získať ďalšie finančné prostriedky od dlžníkov tým, že veriteľ zazmluvní plnenia, ktoré pre neho vyplývajú ako povinnosti zo zákona, (prevziať finančné prostriedky na úhradu dlhu) je podľa presvedčenia súdu, nekalou praktikou a účelom uzavretia tejto zmluvy bolo, pri požičaní sumy 800 €, získať od žalovaných čo najväčšiu finančnú odmenu, avšak tak, aby táto odmena nevyplyvala priamo zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, kde mali žalovaní navyše celkovo zaplatiť len sumu 304 €, ale získať ďalšie finančné plnenie, ktoré je v podstate skrytou odmenou za poskytnutie spotrebiteľského úveru. Žalobca tak oproti požičaniu 800 € cca na 1 rok mal získať navyše 631,60 €.

20. Súd preto vyhodnotil zmluvu o domácom servise ako absolútne neplatnú, pretože sa táto zmluva, podľa presvedčenia súdu, obsahom priečila ust. § 9 ods. 10 zák. č. 129/2010 Z. z. a súčasne svojím účelom obchádzala ust. § 53 ods. 6 Obč. zák..

21. Podľa § 39 Obč. zák., neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

22. Súd na plnenie z úverovej zmluvy započítal aj plnenie, ktoré žalovaní urobili na úhradu nárokov žalobcu z absolútne neplatnej zmluvy o poskytovaní domáceho servisu, teda započítal aj sumu 327,60 € urobenú na úhradu plnenia z tejto zmluvy. Žalovaní podľa výpočtov súdu tak potom celkovo zaplatili 416,50 € žalobcovi a keďže ide o úver bezúročný a bez poplatkov zostáva im zaplatiť rozdiel do sumy 800 €, čiže sumu 383,50 €. Len k zaplateniu tejto sumy súd žalovaných zaviazal.

23. Popri tejto istine súd žalobcovi priznal aj nárok na uplatnený úrok z omeškania, ktorý žalobca požadoval od 07. 09. 2014, keďže listom z 30. 09. 2014 zosplatnil pre nesplácanie úveru, úver ku dňu 06. 09. 2014. Žalovaní vo svojej výpovedi potvrdili, že od žalobcu dostali jednak predžalobné upomienky, v ktorých ich žalobca v súlade s ust. § 53 ods. 8 Obč. zák. upozornil na možnosť zosplatnenia dlhu a potvrdili aj tú skutočnosť, že prevzali, aj keď si nepamätali kedy oznámenie o zosplatnení dlhu.

24. Nárok žalobcu na úroky z omeškania potom nachádza oporu v ust. § 517 ods. 2 Obč. zák. v spojení s ust. § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom ku dňu vzniku omeškania žalovaných s úhradou zvyšku dlhu. Výška úrokov z omeškania je o 5 % bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

25. Súd preto rozhodol tak, ako uvádza výroková časť tohto rozsudku pokiaľ ide o nároky priznané žalobcovi s tým, že v zmysle ust. § 160 ods. 1 O. s. p. účinného do 30. 06. 2016 žalovaným, vzhľadom na ich zlú finančnú a sociálnu situáciu, povolil splátky dlhu, ktorých výšku a zročnosť určil v rozsudku.

26. Vo zvyšku uplatneného nároku žalobu ako nedôvodnú zamietol.

27. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 2 O. s. p. účinného do 30. 06. 2016. Ani jeden z účastníkov konania nebol proti tomu druhému plne úspešný a preto súd rozhodol tak, že ani žalobca ani žalovaní v rade 1/ a 2/ nemajú voči protistrane právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, ktorý ho vydal.

Podľa § 363 C. s. p. v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 C. s. p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C. s. p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C. s. p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 C. s. p. prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.